

Plan- og Landdistriktsstyrelsen

KRONPRINSESSEGADE 28

1306 KØBENHAVN K

TLF. 33 96 97 98

DATO: 28.06.2023

SAGSNR.: 2023-1744

## Høring om udkast til lovforslag om ændring af planloven m.fl.

### Udkast til lovforslag om ændring af planloven m.fl.

Ved mail af 17. maj 2023 har Plan- og Landdistriktsstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet takker for muligheden for at afgive høringssvar, og ser overordnet positivt på mange af de ændringer, der foreslås med lovforslaget. Dog indeholder enkelte af ændringerne elementer, som efter Advokatrådets opfattelse er uhensigtsmæssige, hvilket vil blive uddybet i det følgende.

### Nedlæggelse af forbud efter planlovens § 12, stk. 3

Med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås indsat følgende, som 3. pkt. i planlovens § 12, stk. 3:

*»Forbud kan endvidere ikke nedlægges, hvis bebyggelsen eller anvendelsen allerede er tilladt eller i øvrigt er lovligt etableret, herunder efter anden lovgivning.«*

Bestemmelsen fremstår umiddelbart som en indskrænkning af kommunalbestyrelsens mulighed for at nedlægge forbud. Af bestemmelsens forarbejder fremgår dog modsat, at bestemmelsen vil medføre, at kommunalbestyrelsen vil kunne forbyde bebyggelse eller ændret anvendelse af bebyggelse eller ubebyggede arealer, der er etableret ulovligt efter anden lovgivning, herunder bygge Lovgivningen.

Der er således tale om en udvidelse af kommunalbestyrelsens kompetence, uden at dette fremgår klart af lovgivningen, hvilket efter Advokatrådets vurdering er uhensigtsmæssigt, både lovteknisk og retssikkerhedsmæssigt.

Yderligere fremstår det problematisk, at kommunalbestyrelsen hermed gives

hjemmel i planloven til at administrere anden lovgivning, da dette giver en ganske uklar retsstilling. Det skal hertil bemærkes, at kommunalbestyrelsen allerede har lovhjemmel til at håndhæve den øvrige lovgivning i de respektive love.

### **Indsættelse af mulighed for planlægning for bygninger til religiøse formål**

Med lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås i planlovens § 15, stk. 2, ("lokalplankataloget") at indsætte et nyt nr., der giver mulighed for i lokalplaner at optage bestemmelser om beliggenhed af bygninger til religiøse formål, herunder forbud mod anvendelse af bygninger til religiøse formål.

Bestemmelsen forekommer unødvendig, da der allerede i planlovens § 15, stk. 2, er vide muligheder for at fastsætte bindende og detaljerede bestemmelser for områders og bebyggelsers anvendelse.

Tilføjelsen er derfor efter Advokatrådets vurdering ud fra et lovteknisk perspektiv uhensigtsmæssig.

Følgende fremgår af forarbejderne, de almindelige bemærkninger:

*"Det vil ikke have nogen betydning for den foreslåede bestemmelses rækkevidde, hvordan den enkelte bygning og anvendelsen af denne omtales eller betegnes i praksis – men derimod hvordan bygningen reelt anvendes. I tilknytning hertil bemærkes det, at udtrykket (anvendelse af) bygninger til religiøse formål også vil omfatte bygninger, der reelt anvendes til både religiøse formål og andre formål."*

Det er på denne baggrund efter Advokatrådets vurdering ikke tilstrækkeligt klart, hvad der kan planlægges for med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, særligt henset til, at lokalplanbestemmelser skal være så præcist og entydigt formuleret, at der ikke kan herske tvivl om en bestemt anvendelse, eller et givet byggeri mv. er i overensstemmelse med bestemmelserne og hermed umiddelbart tilladt.

### **Forlængelse af frist for bortfald af forslag til lokalplaner**

Med lovforslagets § 1, nr. 46, foreslås det at indsætte § 61 a i planloven, som giver Planklagenævnet mulighed for at forlænge fristen på 3 år for bortfald af forslag til lokalplaner med op til 6 måneder.

Fristen på 3 år følger direkte af planlovens § 32, og der er således tale om en lovbunden frist. Lokalplanforslag har midlertidige retsvirkninger, og kan dermed være ganske indgribende for berørte borgere.

Det er efter Advokatrådets vurdering således ikke hensigtsmæssigt, at Planklagenævnet gives mulighed for at forlænge en lovbunden frist for, hvornår forslag til lokalplan bortfalder og dermed også forlænge forslagens midlertidige

retsvirkninger, særligt da det alene er Planklagenævnets egne sagsbehandlingstider, der ifølge forarbejderne kan begrunde en fristforlængelse.

### **Bestemmelser om klageadgang**

Advokatrådet hilser det velkomment, at reglerne om klageadgang flyttes fra bekendtgørelsesniveau til planloven, da det øger gennemsigtigheden og dermed retssikkerheden for borgerne.

Ligeledes hilser Advokatrådet det velkomment, at der med det foreslåede § 15, stk. 5, i planloven (lovforslagets § 1, nr. 25) indsættes hjemmel til, at kommunalbestyrelsen i en lokalplan kan dispensere fra visse bestemmelser i lov om naturbeskyttelse.

Advokatrådet konstaterer dog, at der er diskrepans mellem klageadgangen i planloven og den foreslåede klageadgang i naturbeskyttelsesloven i forbindelse med klager over lokalplaner, der indeholder bonusbestemmelser i form af dispensation fra naturbeskyttelsesloven.

Det følger af planlovens § 58, stk. 1, nr. 3, at vedtagelse af en lokalplan kan påklages til Planklagenævnet.

Det følger af den foreslåede § 78, stk. 2, i lov om naturbeskyttelse (lovforslagets § 2, nr. 5), at kommunalbestyrelses afgørelser om dispensationer fra naturbeskyttelsesloven i lokalplaner kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det skal hertil bemærkes, at der netop ikke træffes særskilt afgørelse om dispensation, hvis dispensationen indføres i lokalplanen. Der træffes i stedet afgørelse om vedtagelse af lokalplanen. Bestemmelsens ordlyd er efter Advokatrådets vurdering således ikke retvisende.

Yderligere fremgår det herefter ikke klart, hvorvidt en lokalplans bestemmelser om dispensation fra naturbeskyttelsesloven både kan påklages til Planklagenævnet, jf. planlovens § 58, og til Miljø- og Fødevareklagenævnet efter den foreslåede bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 2.

Retsstillingen på området bliver derfor med de foreslåede ændringer uklar, hvilket efter Advokatrådets vurdering er uhensigtsmæssigt.

Såfremt formålet med ændringerne er, at en lokalplans bestemmelser om dispensationer skal kunne påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, mens den øvrige del af lokalplanen kan påklages til Planklagenævnet, bør dette fremgå klart af klagebestemmelserne i planloven.

Det skal hertil yderligere bemærkes, at en sådan retsstilling, hvor nogle dele af en lokalplan kan påklages til Planklagenævnet, og andre dele til Miljø- og Fødevareklagenævnet, efter Advokatrådets vurdering vil være retssikkerhedsmæssigt betænkelig, da det vil gøre klageprocessen unødigt kompliceret for borgerne.

### **Myndigheders adgang til at behandle, indsamle og samkøre oplysninger**

Med lovforslagets § 5, nr. 1, indsættes i sommerhusloven hjemmel til, at ministeren for landdistrikter kan behandle, indsamle og samkøre oplysninger.

Advokatrådet er positive over for, at bestemmelsen fremover vil fremgå af sommerhusloven, fremfor af en bekendtgørelse, da dette øger gennemsigtigheden, men mener at bestemmelsen på nogle områder går for langt i forhold til, hvad der kan betragtes som nødvendigt.

For så vidt angår den foreslåede adgang til at behandle, indsamle og samkøre oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder i den foreslåede § 10 a, stk. 3, nr. 1, i sommerhusloven, fremgår det ikke klart af lovforslaget, hvilken type oplysninger dette omfatter og fra hvilke kilder. Yderligere fremgår det ikke klart, hvorfor databehandlingen er nødvendig for varetagelsen af reglerne i sommerhusloven.

For så vidt angår den foreslåede adgang for ministeren til oplysninger i indkomstregistret i den foreslåede § 10 a, stk. 3, nr. 3, i sommerhusloven, fremgår det af lovforslagets almindelige bemærkninger, at denne mulighed ikke på nuværende tidspunkt benyttes, men på sigt kan blive relevant. Der er således ikke redegjort for, at denne udvidelse af ministerens adgang til at indhente oplysninger på nogen måde er nødvendig på nuværende tidspunkt.

Dele af den foreslåede § 10 a, stk. 3, i sommerhusloven, fremgår således efter Advokatrådets vurdering som en unødvendig udvidelse af myndigheders adgang til at behandle, indsamle og samkøre oplysninger om borgere, hvilket fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv må anses som betænkeligt.

### **Klagenævnenes uafhængighed**

Med lovforslaget foreslås ændringer i lov om Planklagenævnet som vil medføre, at kompetencen til at fastsætte Planklagenævnets forretningsorden flyttes fra nævnet til erhvervsministeren.

Det skal hertil bemærkes, at det er af afgørende betydning for både Planklagenævnets, men også de øvrige klagenævns fortsatte virke og berettigelse, at de kan virke som fuldstændigt selvstændige og uafhængige klagenævne. Dette forudsætter, at nævnene ikke er underlagt instruktion fra andre myndigheder.

Efter Advokatrådets opfattelse vil den foreslåede ændring fratage Planklagenævnet uafhængighed, og er derfor retssikkerhedsmæssig stærk betænkelig.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton  
Generalsekretær